SVENSKA FÅGLARNA

EN FICKBOK FÖR UNGA ZOOLOGER OCH JÄGARE

MED TRÄSNITT I TEXTEN

AF

CHR. AURIVILLIUS

STOCKHOLM
P. A. NORSTEDT & SÖNERS FÖRLAG

STOCKHOLM 1894
KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

Förord till den elektroniska utgåvan

Svenska fåglarna är scannad i 600 dpi och presenteras i form av faksimilbilder och automatiskt tolkad text.

Förord.

Då jag af förlagsfirman P. A. Norstedt & Söner anmodades att ombesörja granskningen af en ny upplaga af framl. lektor *A. E. Holmgrens* Excursionsfauna, Fåglarna, mottog jag endast med stor tvekan detta uppdrag, enär jag väl visste, att arbetet behöfde rätt betydligt omarbetas för att motsvara nutida åsikter om fåglarnas systematik, samt min tid af andra åligganden var mycket tagen i anspråk. Att jag det oaktadt vågade åtaga mig uppdraget, beror dels därpå, att vår framstående ornitolog professor W. Lilljeborg godhetsfullt medgifvit, att för arbetet fått användas den uppställning, som af honom begagnats vid hans föreläsningar öfver våra fåglar vid Uppsala universitet, dels därpå, att den med vår fågelfauna väl förtrogne konservator G. Kolthoff benäget meddelat många värdefulla upplysningar, samt att jag i adjunkten d:r M. B. Swederus lyckats förvärfva en medarbetare, som åtagit sig arbetets systematiska del. Jag begagnar därför här tillfället att till dessa herrar frambära min hjärtligaste tacksägelse. De källor, som vid utarbetandet häraf mest användts, äro de välbekanta faunistiska skrifterna af S. Nilsson, C. J. Sundevall, A. E. Holmgren samt äfven af C. K. Sundström. Hvad arbetet i öfrigt beträffar, vill jag här endast säga några ord om en sak, som torde väcka anstöt hos en del läsare. Jag syftar därpå, att art- och släktnamn på flera ställen äro lika t. ex. *Cinclus cinclus*, L. Detta beror därpå, att en del författare, i synnerhet i början af 1800-talet, togo sig för att göra Linnés och de andra gamla författarnes artnamn till släktnamn samt därpå tillfoga ett splitternytt artnamn, hvaraf man lätt kan förledas att tro, att arten ej varit känd eller beskrifven af de gamla författarne. Ett sådant förfaringssätt strider emellertid fullständigt emot den nu allmänt antagna prioritetslagen och bör ej tålas, ty det äldsta artnamnet måste ovillkorligen bibehållas. Under sådana förhållanden måste antingen i flera fall art- och släktnamn blifva lika eller ock alla släktnamn, som ej skilja sig från artnamnen, förkastas och ersättas med nya. Jag har här valt det förra förfaringssättet, enär jag anser, att den tavtologi, som därigenom uppstår, är ett mindre ondt än skapandet af nya släktnamn, och såsom ett ytterligare stöd för min åsikt vill jag påpeka, att nästan liknande sammanställningar förekomma redan hos LINNÉ, t. ex. då makrillen kallas *Scomber scombrus*.

Enär de förändringar, som vidtagits i *Holmgrens* Handbok blifvit så betydande, har i öfverensstämmelse med

förlagsfirmans önskan arbetet nu utgifvits under ny titel.

Stockholm i april 1894.

Christopher Aurivillius.